

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depuse de Eugenia Albot,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Eugenia Albot împotriva ÎMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți, intervenient accesoriu Ghenadie Turcu, cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, compensarea cheltuielilor suplimentare, încasarea penalității și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-746/24

NR. PIGD 2-23058288-01-2ra-19062024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Bălți, sediul Central, jud. Sv. Ghercavii
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, jud. S. Procopciuc, D. Corolevschi, E. Grumeza

09 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea de recurs depusă de Eugenia Albot,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 aprilie 2023, Eugenia Albot a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți”, intervenient accesoriu Ghenadie Turcu, cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțată de la muncă, compensarea cheltuielilor suplimentare, încasarea penalității și a prejudiciului moral.

2. În motivarea cererii a indicat că, din **** până la ****a activat în IMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți”, mai întâi în calitate de șef al secției resurse umane, apoi ca șef al serviciului juridic. Pe parcursul a mai bine de 32 ani nu a avut nici o sancțiune disciplinară, ci doar mențiuni cu diplome de onoare de la Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate a Primăriei Bălți, IMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți”. Concedii medicale practic nu a avut.

3. La momentul concedierii, la ****ocupa funcția **** pe salariul de bază și **** pe 0,5 salariu prin cumul.

4. Prin ordinul ****a fost preavizată despre intenția angajatorului de a desface contractul de muncă începând cu 07 februarie 2023 în temeiul art. 86 alin (1) lit. y¹) din Codul muncii. Despre intenția de a desface contractul de muncă nu a fost preavizată, contrar cerinței obligatorii prevăzută în art. 184 alin. (1) lit. c) din Codul muncii. Art. 267 alin. (6) din Codul muncii stabilește că salariații angajați prin cumul beneficiază de aceleași drepturi și garanții ca și ceilalți salariați din unitatea respectivă.

5. Prin ordinul nr. ****a fost concediată în temeiul art. 86 alin.(1) lit. y¹ din Codul muncii, pe motiv că deține statut de pensionar pentru limită de vârstă.

6. Reclamanta a indicat că atingerea vârstei și a stagiului de muncă de pensionare prezintă doar un standard pentru pensionare, însă această circumstanță nu atestă faptul deținerii statutului de pensionar.

7. Reclamanta a susținut că concedierea ei este ilegală, iar administrația a privat-o ilegal de posibilitatea de a munci, punând-o într-o situație financiară dificilă, fiindcă achită lunar credit în sumă de 11 000 de lei. Astfel, fiindu-i provocate suferințe fizice și psihice, care se manifestau prin pierderea liniștii, somnului, aflării în stare de șoc, ceea ce au dus la depresie.

8. Reclamanta a mai indicat că ÎMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți” i-a achitat cu întârziere indemnizația pentru concediile nefolosite în sumă de 36 365,54 de lei, astfel cauzându-i daune materiale și morale. Salariul îl primea la serviciu, dar nu pe card, bani pe conturile spitalului erau la acel moment.

9. A susținut că administrația ÎMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți” nu a solicitat, în prealabil, opinia consultativă a organului sindical din unitate referitor la concedierea reclamantei nici pe salariul de bază, nici pe 0,5 salariu prin cumul, reclamanta fiind membru de sindicat.

10. Mai mult, reclamanta a opinat că, la concedierea ei directorul interimar al ÎMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți” a folosit o formalitate juridică pentru a o înlătura din funcție, neavând nici temei legal, nici alt motiv justificat. Argumentul invocat de administrație de deținere de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă, neargumentat documentar, este un fals. După concedierea sa, directorul a făcut un anunț fals colectivului, precum că reclamanta s-a eliberat singură, adică a ascuns faptul concedierii sale, astfel i-a cauzat un prejudiciu moral, pe care îl estimează în sumă de 50 000 de lei.

11. În concluzie, reclamanta a invocat că administrația ÎMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți” nu a respectat normele de drept la concediere și anume: nu dispunea de documente/informație că reclamanta deține statut de pensionar, nu a fost preavizată despre intenția de a desface contractul de muncă pe salariul prin cumul, nu a solicitat comitetului sindical în prealabil opinia consultativă a organului sindical referitor la concedierea ei, nu i-a fost achitat la timp indemnizația pentru concediile nefolosite în sumă de 36 365,54 de lei.

12. Reclamanta a solicitat restabilirea la locul de muncă ca **** al ÎMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți” și ca **** prin cumul, obligarea ÎMSP „Spitalul de Psihiatrie Bălți” să achite în beneficiul său a despăgubirii, în temeiul art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, a penalității pentru fiecare zi de întârziere 0,3 % din suma neplătită în termen a indemnizației de concediu nefolosit în sumă de 3709, 30 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei, în temeiul art. 90 alin. (2) lit. c) din Codul muncii.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 21 iulie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Eugenia Albot.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 18 august 2023, Eugenia Albot a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 21 iulie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral sau restituirea cauzei spre rejudecare.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel depusă Eugenia Albot și s-a menținut hotărârea din 21 iulie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

16. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că temeiul de concediere prevăzut de articolul 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii face parte din categoria concedierii nedisciplinare a salariatului, care survine doar din inițiativa angajatorului fără a avea tangențe cu compartimentul ca atare a salariatului. În aceste cazuri concedierea intervine în lipsa vinovăției salariatului.

17. Prin urmare, instanța de apel a constatat că, în baza acestui temei angajatorul este în drept oricând să concedieze salariatul care deține statutul de pensionar pentru limită de vârstă. Or, deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă constituie temei de sine stătător pentru concedierea acestuia.

18. Mai mult, instanța de apel a reținut că ordinul nr****emis de directorul interimar al ÎSMP „Spitalul de Psihiatrie Bălți”, prin care s-a desfacut contractul individual de muncă încheiat cu Eugenia Albot, nu a fost contestat și anulat, ceea ce face imposibilă examinarea de către instanța de judecată a solicitării reclamantei/apelantei privind restabilirea sa în funcție.

19. Astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantei, precum că solicitarea de restabilire în funcție reprezintă o condiție de anulare a ordinului nr. ****emis de directorul interimar al ÎSMP „Spitalul de Psihiatrie Bălți” privind desfacerea contractului de muncă, or, instanța de judecată, conform art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamantă.

20. În condiția în care nu a fost contestat ordinul nr. ****cu privire la desfacerea contractului individual de muncă încheiat cu Eugenia Albot, prin urmare, acest ordin la moment își păstrează legalitatea și temeinicia, astfel instanța de apel a menționat că, nu poate examina cerința de restabilire în funcție în condiția în care temeiul care a stat la baza eliberării din serviciu nu a fost contestat expres în instanța de judecată.

21. Având în vedere că solicitarea reclamantei/apelantei privind restabilirea în funcție a fost respinsă, instanța de apel a menționat că celelalte solicitări ale

apelantei privind achitarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, achitarea penalității în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere din suma pentru indemnizația de concediu nefolosit și recuperarea prejudiciului moral decedat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 14 iunie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Eugenia Albot a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 21 iulie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată, inclusiv și anularea ordinului nr. ****emis de directorul interimar al ISMP „Spitalul de Psihiatrie Bălți” privind desfacerea contractului de muncă.

SOLICITAREA RECURENTULUI

23. În motivarea recursului, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, invocând că instanțele inferioare au aplicat eronat legea, ce a dus la soluționarea eronată a cauzei.

25. La 15 octombrie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimății copia cererii de recurs depusă de Eugenia Albot, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică, anexate la materialele dosarului.

26. Până la examinarea admisibilității recursului, intimata nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

28. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

- „ (1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);
 - a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
 - b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
 - c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
 - e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
 - f) recursul este vădit neîntemeiat.
- (2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

29. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

- „ (1) Recursul este admis dacă:
- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
 - b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
 - c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
 - d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
 - e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
 - f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- (2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

- „ (1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.
- (2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 12 aprilie 2024, Curtea de Apel Bălți a expediat, prin intermediul oficiului poștal, recurentei, copia deciziei motivate din 08 februarie 2024, fiind recepționată de ultima la 17 aprilie 2024, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 79, 80).

32. Astfel, cererea de recurs depusă de Eugenia Albot, la 14 iunie 2024, este depusă în termenul legal prevăzut de lege.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva

invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Eugenia Albot nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

39. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

40. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea

oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

43. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

44. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Eugenia Albot, ca fiind inadmisibil.

45. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Eugenia Albot, împotriva deciziei din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni